

Agatha o Will?

Tot va començar un dia al pati de l'escola amb les meves amigues...era d'aquells dies on tot sembla perfecte: feia sol, no n'hi havien núvols, es respirava alegria... però tot va canviar quan la mestra em va dir que el meu pare venia a buscar-me.

-Hola Nora, anem a casa que la teva germana et vol dir una cosa- em va dir el pare una mica nerviós.

-Però que passa? És alguna cosa dolenta?

-No, però és un tema serio.- Em deia cada vegada una mica més nerviós.

Quan vam arribar a casa, estava la meva germana asseguda al sofà, es notava que volia plorar.

-Què et passa Agatha?- vaig preguntar preocupada.

-Nora, em costa una mica dir-t'ho, però t'ho tinc que dir.-Em deia nerviosa.

Estava intrigada per saber el que em diria.

-Resulta que, fa tres anys que ja no em sento noia, és a dir, que sóc trans, sóc noi. Ja no em dic Agatha, em dic Will.

El meu cap no va reaccionar. Si feia tant de temps que volia ser noi, per què no m'ho va dir?

- I perquè no m'ho vas dir?

Va sospirar i va continuar:

-Per que tenia por, però ara ja ho saps.

-Gràcies per dir-m'ho, t'estimaré igual o més.

- Però de moment millor que no s'ho diguis a ningú, no vull que es burlin de tu- em va demanar.

Al dia següent vaig anar a l'escola, tocava mates però no em contrentrava res, no perquè fossin mates, sinó perquè amb el tema del meu germà, no sabia que fer. Després de l'escola, vaig anar al parc per evadir una mica la ment, però no podia , fins al punt que se'm van sortir soles unes llàgrimes.

Aleshores, una noia alta amb els cabells arrissats i de la meua edat es va apropar i em va dir:

-Perdona, estàs bé?

-Sí, és que no em trobo bé, m'estan passant moltes coses i tinc el cap ple de pensaments.- Vaig contesta jo.

-Sé que no sóc la persona ideal, però si vols m'ho pots dir, sóc molt bona escoltant i et puc ajudar.- Em va dir amb un somriure molt amigable.

Vaig pensar en la paraula que li havia donat al meu germà, ja sabia que no coneixia de res a aquella noia de cabells arrissats, però potser millor que li digués, no només perquè no m'aguantava les ganes de expressar-me amb algú, sinó per que sentia que ella mai em jutjaria.

-El meu germà és trans, o sigui abans era noia i ara noi,i és molt difícil perquè no m'acostumo i és una sensació estranya.-Llavors em vaig posar a plorar.

-Ala que casualitat! A mi també em va passar el mateix, al principi és una mica estrany però després t'acostumes. Et recomano dir-ho a la gent que et cau bé, així t'expresses.

-Moltes gràcies, m'he d'e anar, adéu!- em vaig acomiadar amb un somriure i sentint-me més feliç que abans.

Quan vaig arribar a casa li vaig dir al meu germà:

-Will, he tingut la necessitat d'explicar-li a una persona allò que em vas confiar, demà m'agradaria comentar-ho amb les meves millors amigues. He conegut una noia que ha viscut la mateixa situació que jo i m'ha recomanat que ho expliqui per expressar-me. Disculpa si t'ha trait però no sabia com gestionar les meves emocions.

-Nora, estic orgullós de tu, clar que pots dir-ho però si et diuen alguna cosa m'ho comentes, i ho arreglarem.- El meu germà i jo ens vam abraçar.

Al dia següent ho vaig dir, no va passar res, alguns em miraven orgullosos i altres no tan orgullosos, però em sento millor i més alliberada.

Ara estimo encara més al meu germà, i ell m'estima més que abans, estic orgullosa del meu germà, és el meu superheroi.

Nora

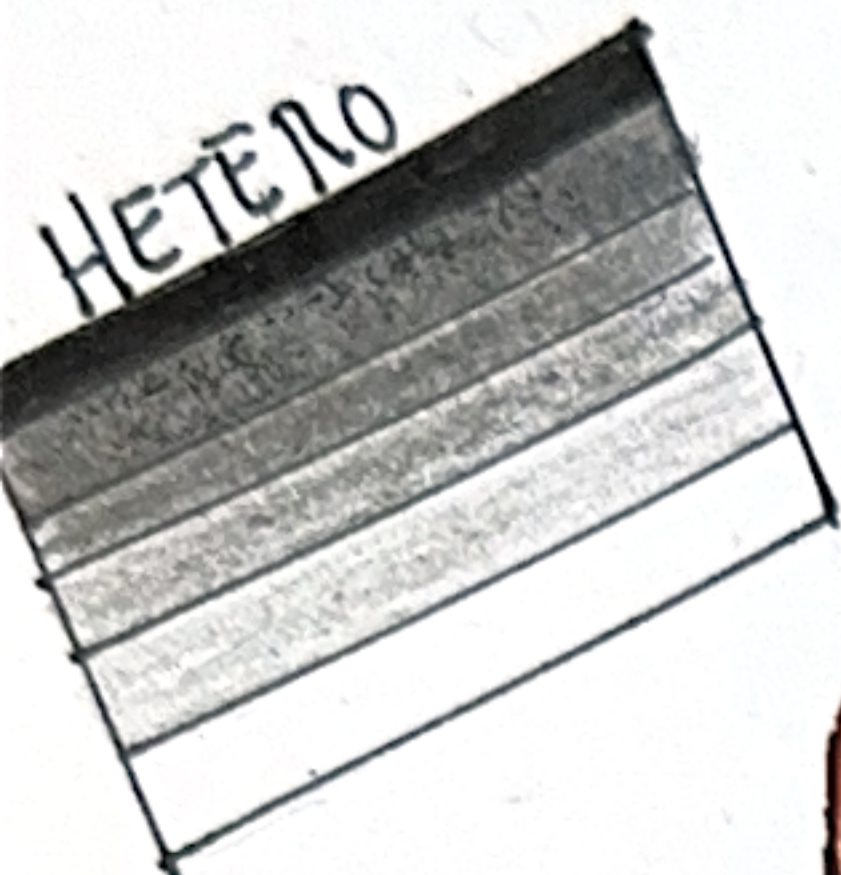
GAY

BISEXUAL

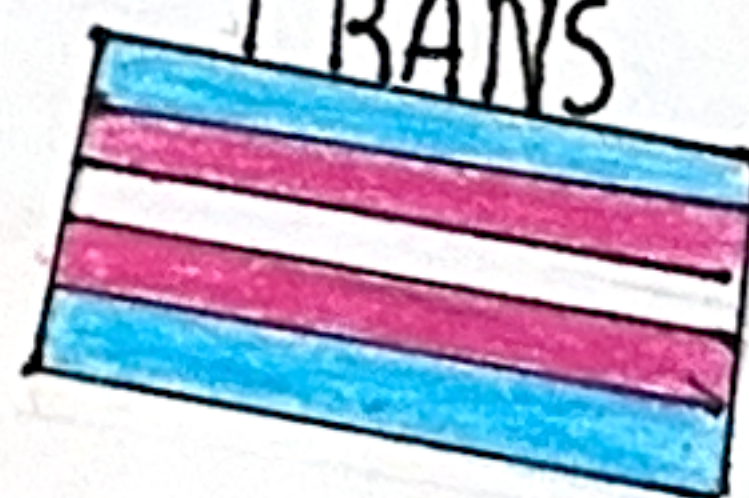
LGBT+

PANSEXUAL

TRANS

NO BINARI

LESBIANA

